

Elhunyt dr. Kiszely Pál*

Életének 75. évében elhunyt Kiszely Pál nyugalmazott bv. ezredes márianosztrai és a szegedi bv. intézetek egykori parancsnoka, a büntetés-végrehajtás egykori országos parancsnok-helyettese.

A természet jóságos volt, a gyors ellobbanás méltóságteljes halálánemét nyújtotta számára: régóta elégedetlenkedő szíve kegyelmesen, hosszabb szenvedés nélkül segítette át a lét és a nemlét határán.

Egy magasra ívelő szakmai pálya állt mögötte, ma úgy mondanánk, szép karriert élt meg. Az otthoni földről, a besenyszögi parasztcsaládból hozta magával azt a nyakas életerőt, ami egész életén keresztül nyughatatlan harcossá, a mások és a maga életének jobbítójává avatta. A mi szakmánk kis, zárt univerzumában különös jelenség

volt. Emblematikus figura. Felemelkedése a 12 gyerekes napszámos családból országos vezetővé aligha tekinthető mindennapinak. A természet a besenyszögi ősök legjobb génjeiből gyúrta össze: tőlük hozta a pirkadattól estelig való szakadatlan munkálkodás belső kényszerét, a túlélni tudás népi bölcsességét. A szolgálat – a nép és a haza szolgálata – az Ő generációjában nem csupán pénzkereső foglalkozást jelentett, hanem történelem-kínálta küldetést is. Ezt a küldetést csak azok értették és érezték meg, akik a népből emelkedtek fel. Besenyszög nem csupán szülőfaluja, de egész életének iránytűje is.

Az Ő szakmai pályafutása a mai érdeklődő számára éppen olyan bonyolult, mint a kor, amelyben élt. 1951-től, a büntetés-végrehajtási testületbe belépésétől 1985-ig, nyugdíjaztatásáig 10 alkalommal váltott – egyre magasabb beosztásban – szolgálati helyet. Mindig oda teszik, ahol újat kell teremteni, ahol baj van, ahol segíteni kell. A cserélődő tájakat, városokat, szolgálati helyeket nem hányattatásnak, hanem újabb és újabb megoldásra váró szakmai kihívásnak érzi.

Tehetséges volt. És szorgalmas. E két tulajdonsága nélkül aligha tudta volna iskoláit elvégezni abban az állandó feszültségben, ami munkahelyén körülvette. 34 éves szol-

* A 2006. december 28-i temetésen elhangzott búcsúztató rövidített változata

gálati ideje alatt hosszabb-rövidebb megszakításokkal 15 éven keresztül tanult. 1951-ben kezdte, 1977-ben, miután túljutott az általános és középiskolán, majd a rendőrakadémián és a jogi egyetemen, végül az akkori politikai elitiskolán fejezte be. Mintha egyszemélyben pótolni akarná tehetséges, ámde lehetőségeiktől megfosztott felmenői összes ki nem járt iskoláját.

Több évtizeden keresztül talpon maradni a szakma legerősebb sodorvonalában még a legszívósabb természetűeket is kikezdi. Az Ő testét-lelkét is gyorsabban égette, különösen az Övét, aki feladatával teljesen összefonódva, önkímélet nélkül dolgozott. 54 évesen kérte nyugdíjazását.

Búcsúzunk a szerettet férjtől, apától, nagyapától, testvértől, keresztapától, sógortól, barátától, kollégától, szomszédtól. Búcsúzunk az egykori munkatársak nevében. Búcsúzik a büntetés-végrehajtási testület egykori harcostársától.

Nyugodj békében! Emlékedet Megőrizzük!

Lőrincz József

